

رابطه جو سازمانی و پاسخگویی در بیمارستان‌های منتخب دولتی، خصوصی و خیریه شهرستان‌های همدان و یزد در سال ۱۳۹۲

حاجت‌الله قرایی^۱ / محمدامین بهرامی^۲ / یدالله حمیدی^۳ / لیلی تاپاک^۴ / روح‌الله عسکری^۵

چکیده

مقدمه: پاسخگویی برای سیاست‌گذاران و مدیران سلامت بسیار با اهمیت است و به معنی تعهد بیمارستان به انجام اقدامات سودبخش برای جامعه می‌باشد. جو سازمانی در کارکنان از محیطی است که در آن کار می‌کنند. جو سازمانی نفوذ بسیاری در عملکرد منابع انسانی دارد. هدف پژوهش بررسی رابطه جو سازمانی و پاسخگوئی در بیمارستان‌های همدان و یزد بود.

روش پژوهش: مطالعه حاضر پژوهشی مقطعی و از نوع تحلیلی است که در سال ۱۳۹۲ در شهرهای همدان و یزد انجام شد. جامعه پژوهش شامل کارکنان و بیماران بیمارستان‌های منتخب بود. داده‌ها به وسیله ۲ پرسشنامه جو سازمانی ساسمن و دیپ و پاسخگوئی WHO جمع‌آوری گردید. پرسشنامه جو سازمانی را کارمندان و پاسخگویی را بیماران تکمیل نمودند. تحلیل داده توسط نرم‌افزار SPSS انجام شد.

یافته‌ها: آزمون مقایسه میانگین‌ها نشان داد در بیمارستان‌های همدان بین جو سازمانی و پاسخگویی رابطه معنادار نیست ($p = 0/۳۱۵$)، اما در بیمارستان‌های یزد جو سازمانی رابطه معنادار با پاسخگویی دارد ($p = ۰/۰۱۹$) و در کل رابطه جو سازمانی و پاسخگویی معنادار نیست ($p = ۰/۴۴۹$).

نتیجه‌گیری: جو سازمانی بیمارستان‌های مورد بررسی در سطح متوسط بوده و تفاوت معناداری بین بیمارستان‌ها وجود ندارد. اما میزان پاسخگویی بیمارستان‌های خصوصی بهتر از دولتی و خیریه بود. این واقعیت لزوم توجه بیشتر مسئولین به اهمیت امکانات و نیروی انسانی بخش دولتی و کمک به بیمارستان‌های خیریه جهت ارتقای پاسخگویی و ارائه خدمات با کیفیت‌تر را می‌طلبد.

کلمات کلیدی: جو سازمانی، پاسخگویی، بیمارستان، مالکیت بیمارستان.

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران
۲. استادیار، گروه مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران، (نویسنده مسئول)، پست الکترونیک: bahrami_hmrc@ssu.ac.ir

۳. دانشیار، گروه مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی همدان، همدان، ایران

۴. دانشجوی دوره دکتری آمار زیستی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی همدان، همدان، ایران

۵. دانشجوی دوره دکتری مدیریت خدمات بهداشتی درمانی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران، تهران، ایران

مقدمه

پذیرش بیمارستان و عملکرد مالی آن رابطه تائید شده و مستقیمی دارد لذا مقوله بسیار مهمی در عملکرد بیمارستان است.^[۹]

پاسخگویی در سیستم سلامت مفهوم ویژه‌ای است و صرفاً نحوه ارائه مراقبت و آن هم جنبه‌های غیر بالینی ارائه خدمات را شامل می‌شود، به این لحاظ مقوله‌هایی چون اثربخشی اعمال جراحی، داروها و غیره را شامل نمی‌شود.^[۱۰]

موقعیت‌هایی که در پاسخگویی حاصل می‌شود مستقیماً در رفاه و آسایش بیمار موثر است و لذا قادر است بهبود و ارتقاء سطح سلامت او را در بر داشته باشد. صرف نظر از تاثیر غیر قابل اغماض پاسخگویی بر سلامت، پاسخگویی آرامش، آسایش و رفاه بیمار را در بر دارد. لذا تمرکز بر پاسخگویی عنوان یکی از اهداف نظام سلامت ارزش بسزایی دارد.^[۷]

هرچند پاسخگو بودن بیمارستان‌ها از نظر اجتماعی، کار چندان ساده‌ای نیست اما بررسی‌ها نشان می‌دهند که تاکنون بسیاری از بیمارستان‌ها مفهوم پاسخگوئی اجتماعی را از طریق طراحی مداخلات واضح و عینی در سیاست‌گذاری‌های خود به کار گرفته‌اند. مطالعات نشان داده‌اند که سازمان‌های مراقبت سلامتی که از نظر اجتماعی پاسخگو هستند حمایت بیشتری از طرف جوامع خود دریافت می‌دارند. مطالعه‌ای در تایوان به این نتیجه رسیده است که سرمایه‌گذاری در جنبه‌های داخلی پاسخگوئی اجتماعی منجر به بهبود بهره‌وری و سرمایه‌گذاری در جنبه‌های خارجی آن منجر به بهبود عملکرد مالی بیمارستان‌ها می‌شود.^[۱۱]

در گزارش جهانی سال ۲۰۰۰ سازمان بهداشت جهانی که برای تمامی کشورها منتشر شد رتبه سیستم سلامت ۱۹۱ کشور را در پاسخگویی مشخص نموده است. در بین همه کشورها ایالات متحده آمریکا رتبه اول و سومالی رتبه آخر را کسب نموده است. کشورمان در جایگاه صدم وجود دارد که مسلماً جای ارتقاء آن همواره احساس می‌شود.^[۱۲]

قابل ذکر است که تاکنون مدل‌های مختلفی برای ارزیابی عملکرد سازمان‌ها در زمینه پاسخگوئی

تاکنون تعاریف مختلفی از پاسخگوئی اجتماعی شرکت ارائه شده است.^[۱] واژه پاسخگوئی اجتماعی شرکت، اولین بار توسط هووارد بون (۱۹۵۳) در کتاب معروف او با نام "مسئولیت‌های اجتماعی یک تاجر" مورد استفاده قرار گرفت. هرچند ریشه پاسخگوئی اجتماعی را می‌توان در سنت‌های دیرین مذهبی و فرهنگی مشاهده کرد اما این مفهوم در دهه ۱۹۷۰ م. به مفهومی رایج در تجارت تبدیل شد.^[۲] در واقع، پاسخگوئی اجتماعی شامل اتخاذ رویکرد "مدل منافع ذی نفعان" به جای مدل سنتی "منافع سهامداران" در مدیریت سازمان‌هاست.^[۳] هرچند، در گذشته پاسخگوئی اجتماعی بیشتر به اقدامات داوطلبانه شرکت‌ها در رابطه با جامعه اطلاق می‌شد اما اخیراً، به عنوان نوعی تعهد در بخش‌های مختلف مورد پذیرش قرار گرفته است.^[۴,۵] در جامعه مدرن کنونی بسیاری از شرکت‌ها ناچار شده‌اند که به دلیل مسائل ناشی از جهانی شدن، الزامات قانونی، تغییر انتظارات عمومی و اجبار به ایجاد تصویر مطلوب از برنده و افزایش قدرت رقابت‌پذیری، الزامات پاسخگوئی اجتماعی را پذیرفته و به کار گیرند.^[۶,۴,۲] مفهوم پاسخگوئی اجتماعی از دهه ۱۹۹۰ م وارد حوزه سلامت شده و پارادایم جدیدی در راهبری سازمان‌های مراقبت سلامت و از جمله بیمارستان‌ها ایجاد کرد.^[۳,۴] چهارچوب جدید سازمان بهداشت جهانی برای ارزیابی سیستم سلامت حول سه محور سلامتی، پاسخگویی و عدالت مالی به عنوان اهداف هر سیستم بهداشتی و درمانی است.^[۷]

ماموریت هر نظام سلامت حفظ و بهبود سلامتی جامعه می‌باشد. به عبارتی اساس شکل‌گیری هر نظام سلامت برآورده کردن نیازهای مردم جامعه است و برآورده ساختن این نیازها هدف اصلی سیستم سلامت است که سازمان بهداشت جهانی آن را پاسخگویی می‌نامند.^[۸] پاسخگویی یکی از مسائل مهم هر سیستم بهداشتی درمانی است و مقوله‌ای است که برای سیاست‌گذاران و مدیران سلامت بسیار با اهمیت است. پاسخگویی با رضایت بیمار همراه است و رضایت بیمار با میزان

از آنجا که جو سازمانی در همه ابعاد و جای جای سازمان جریان دارد، بنابراین ضمن تأثیرگذاری در سلوک و حالت اعضاء سازمان، رفتار سازمانی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد که این تأثیرات به نوبه خود می‌تواند موجب تقویت یا تضعیف انگیزش شود که در هر صورت در عملکرد نیروی انسانی مؤثر خواهد بود.^[۱۷]

در مطالعات مختلف، ابعاد متفاوتی از جو سازمانی مورد توجه قرار گرفته است. ساممن و دیپ، پنج بعد از جو سازمانی را ارائه کردند که عبارت است از «وضوح و روشنی اهداف، «وضوح و روشنی نقش، «رضایت از پاداش، «توافق بر رویه‌های کاری و اثر بخشی ارتباطات».^[۱۳, ۱۷]

یکی از مهم‌ترین حوزه‌های توسعه پایدار سلامتی در جوامع بشری، بخش بهداشت و درمان است که ارتباط مستقیمی با سلامت انسان‌ها داشته و وظیفه خطیر حفظ و اعاده سلامتی به جامعه انسانی را بر عهده دارد.^[۱۰] بیمارستان نیز یکی از مهم‌ترین اجزاء شبکه بهداشت و درمان و به نوعی مرکز ثقل آن است. امروزه اداره امور بیمارستان‌ها به نحو اثر بخش، یکی از چالش‌های اساسی سیستم بهداشت و درمان هر کشور به شمار می‌رود.^[۱۴]

در محیط حساس و متفاوت بیمارستان، جو سازمانی مطلوب بر بسیاری از رفتارهای کارکنان در جهت نائل شدن به اهداف سازمانی تأثیر به سزاپی دارد.

این مطالعه بر آن است میزان ارتباط دو متغیر مذکور را بررسی نموده تا بتوان به راههای کاربردی جهت ارتقاء پاسخگویی سیستم سلامت که یکی از مهم‌ترین اهداف سه گانه معرفی شده توسط سازمان بهداشت جهانی (ارتقاء سلامت، تامین مالی عادلانه و پاسخگویی اجتماعی) برای هر نظام سلامت است؛ نائل آید.

روش پژوهش

این مطالعه مقطعی و از نوع تحلیلی و کاربردی می‌باشد که در سال ۱۳۹۲ انجام شد. ابزار گردآوری داده‌ها دو

اجتماعی ابداع شده است که از جمله آنها می‌توان به مدل ۳ مرحله‌ای ماون (۲۰۱۰) برای ارزیابی عملکرد شرکت در ارتباط با پاسخگوئی اجتماعی^[۲] و چهارچوب سازمان جهانی بهداشت برای ارزیابی پاسخگوئی اجتماعی بیمارستان شامل ارزیابی در ۸ بعد شرافت و کرامت انسانی، استقلال و خودمختاری، محترمانگی و اعتماد، اقدام بلاذرنگ، کیفیت امکانات اولیه مورد نیاز، دسترسی به حمایت‌های اجتماعی در زمان مراقبت، آزادی امکان انتخاب درمانگر و ارتباط با بیمار، نظرخواهی از بیمار و مشارکت وی در فرایند درمان اشاره کرد.^[۱۰]

سازمان‌ها با شاخص‌هایی قابل شناسایی و مقایسه هستند و از طریق این معیارها و شاخص‌های است که می‌توان به سلامت و پویایی سازمان پی برد. یکی از مهم‌ترین این شاخص‌ها جو سازمانی نام دارد.^[۱۳]

جو سازمانی، مجموعه ویژگی‌هایی است که یک سازمان را توصیف می‌کند و آن را از دیگر سازمان‌ها متمایز می‌سازد و تقریباً در طول زمان پایدار است و رفتار افراد در سازمان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. جو سازمانی، درک کارکنان از محیطی است که در آن مشغول به کار هستند و به نوعی درک کارکنان از سازمان خود، جو سازمانی آن را شکل می‌دهد.^[۱۴]

جو سازمانی را یکی از عوامل عمدۀ مؤثر در عملکرد سازمان‌ها می‌دانند که نفوذ بسیاری در عملکرد منابع انسانی دارد. در حقیقت، جو سازمانی میزان برآورده

شدن خواسته‌های افراد را در سازمان می‌سنجد.^[۱۳] نتایج پژوهش‌های لیمن نشان می‌دهد که خط مشی‌ها، برنامه‌ها و وضعیت مالی هیچکدام به تنها یی سازمان را به محیطی مناسب برای کار کردن تبدیل نمی‌کنند، بلکه آنچه از سازمان، یک محیط کار ایده‌آل و مطلوب می‌سازد، احساس کارکنان نسبت به محیط کار یعنی همان جو سازمان است.^[۱۳]

در فضای آرام و عاری از فشار روانی، کارآیی، اثربخشی و بهره وری کارکنان بالا می‌رود که در نهایت به خلاقیت آنها منجر خواهد شد.^[۱۵, ۱۶]

جامعه مورد پژوهش کلیه بیماران بستری در بیمارستان‌های منتخب و کارمندان (بالینی و اداری) شاغل در همان بیمارستانها بودند (۵۲۰ نفر شامل ۲۶۰ بیمار و ۲۶۰ کارمند). همانگونه که بیان شد جامعه مورد پژوهش دو گروه متفاوت بود که در زیر به تفصیل نحوه نمونه‌گیری برای هر یک بیان خواهد شد:

برای تکمیل پرسشنامه پاسخگویی محقق به بیمارستان‌های منتخب رفته و به صورت تصادفی از بین بیماران بستری که بالای ۱۸ سال سن داشته و حداقل سه روز بستری شده بودند، تعدادی را انتخاب نمود و پرسشنامه توسط بیماران مذکور تکمیل گردید.

نمونه‌گیری کارمندان به صورت طبقه‌ای تصادفی بود که ابتدا از بین بیمارستان‌های دولتی، خصوصی و خیریه شهرستان همدان و یزد سه بیمارستان (یک بیمارستان دولتی، یک بیمارستان خصوصی و یک بیمارستان خیریه) از هر شهر انتخاب و سپس کارمندان بر اساس بخش و واحد شاغل در آن به دو طبقه (بالینی و اداری) تقسیم شدند و در نهایت در هر طبقه تعدادی از کارمندان (پرستاران و کارمندان واحد‌های اداری) به صورت تصادفی انتخاب شدند.

برای محاسبه حجم نمونه از فرمول حجم نمونه برای مطالعه همبستگی استفاده شد:[۱۸]

پرسشنامه پاسخگویی اجتماعی سازمان جهانی بهداشت و پرسشنامه جو سازمانی ساسمن و دیپ بود.

پرسشنامه پاسخگویی دارای ۳۲ سوال در ابعاد اقدام سریع(۱-۳)، ارتباط با بیمار (۱۱-۴)، شان و رتبه انسانی(۱۹-۱۲)، استقلال(۲۳-۲۰)، محترمانه ماندن اطلاعات(۲۶ و ۲۵)، حق انتخاب(۲۷ و ۲۴)، امکانات اولیه(۳۰-۲۸) و دسترسی به شبکه حمایت اجتماعی(۳۱-۳۲) می‌باشد. شیوه امتیازدهی به این پرسشنامه به شیوه لیکرت از ۱ تا ۵ (کاملاً مخالف، مخالف، بی نظر، موافق، کاملاً موافق) است که به گزینه کاملاً موافق امتیاز ۵ و به گزینه کاملاً مخالف امتیاز ۱ داده شد.[۸]

برای سنجش جو سازمانی از پرسشنامه جو سازمانی لایل ساسمن و سام دیپ (۱۹۸۹) استفاده شد که دارای پنج بعد (وضوح و روشنی اهداف، وضوح و روشنی نقش، رضایت از پاداش، رضایت و توافق بر روی رویه‌ها و اثربخشی ارتباطات) می‌باشد. برای امتیازدهی به پرسشنامه از مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای (کاملاً مخالف، مخالف، بی نظر، موافق، کاملاً موافق) استفاده گردید. امتیاز هر سوال بین یک تا پنج تعیین شد که برای گزینه کاملاً موافق امتیاز ۵ و برای گزینه کاملاً مخالف امتیاز ۱ در نظر گرفته شد.[۱۳]

α سطح معنی داری

r ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر

$1-\beta$ توان آزمون

$$C = 0.5 \times \ln((1+r)(1-r))$$

$$N = \left[(z_{\alpha} + z_{\beta}) / C \right]^2 + 3$$

پرسشنامه پاسخگویی و ۴۳ عدد پرسشنامه جو سازمانی تکمیل گردید.

پس از تکمیل پرسشنامه‌های پاسخگویی و جو سازمانی اطلاعات گردآوری شده در نرم‌افزار آماری SPSS18 ثبت شده، و نتایج هر پرسشنامه به صورت درصدی از نمره کل پرسشنامه در یک طیف از ضعیف تا مطلوب قرار گرفت که در طیف مذکور مقدار صفر تا ۴۹/۹ در رسته ضعیف، ۵۰ تا ۷۴/۹ در رسته متوسط و ۷۵ تا ۱۰۰٪ مطلوب در نظر گرفته شد.

با در نظر گرفتن ضریب همبستگی ۰/۲ و توان ۹۰٪ و خطای برآورد ۰/۰۵٪ تعداد حجم نمونه برای افزاد در حال ترجیح از بیمارستان ۲۶۰ و برای کارمندان شاغل در بیمارستان‌های منتخب شهرستان‌های همدان و یزد نیز ۲۶۰ می‌باشد که در هر شهرستان ۱۳۰ پرسشنامه پاسخگویی و ۱۳۰ پرسشنامه جو سازمانی توسط بیماران و کارمندان تکمیل گردید. پرسشنامه‌ها به تعداد مساوی بین بیمارستان‌ها تقسیم شده و برای هر بیمارستان دولتی، خصوصی و خیریه تعداد ۴۳ عدد

نظر سطح پاسخگوئی نسبت به بیمارستان‌های دولتی و خیریه امتیاز بالاتری کسب کردند و بیمارستان دولتی نسبت به بیمارستان خیریه وضعیت بهتری دارند. و همچنین نمره پاسخگویی در حیطه خدمات بستری در بیمارستان‌های منتخب دولتی، خصوصی و خیریه بین دو شهر همدان و یزد دارای اختلاف معنادار از نظر آماری می‌باشد و وضعیت همدان بهتر است. (جدول ۴) یافته‌های مربوط به رابطه جو سازمانی و پاسخگوئی اجتماعی نشان می‌دهد که در بیمارستان‌های مورد مطالعه، جو سازمانی دارای رابطه معنادار با پاسخگوئی اجتماعی نمی‌باشد. همچنین در بیمارستان‌های مورد مطالعه به تفکیک هر یک از شهرها هم، جو سازمانی دارای رابطه معنادار با پاسخگوئی اجتماعی نمی‌باشد. (جدول ۵)

بحث و نتیجه‌گیری

در کل بیمارستان‌های مورد پژوهش در هر دو شهر از نظر وضعیت جو سازمانی در همه ابعاد در وضعیت متوسط می‌باشد و تنها بیمارستان‌های خیریه در بعد اثربخشی ارتباطات دارای وضعیت مطلوب هستند. تفاوت بین امتیاز جو سازمانی در بیمارستان‌ها با مالکیت‌های مختلف معنی‌دار نبود. همچنین، آزمون مقایسه میانگین‌ها نشان داد که وضعیت بیمارستان‌های خیریه از نظر جو سازمانی نسبت به دولتی و خصوصی بهتر است و بیمارستان‌های خصوصی هم وضعیت بهتری نسبت به بیمارستان‌های دولتی دارند. در شهر همدان نیز وضعیت بیمارستان‌های دولتی، خصوصی و خیریه شهر همدان از نظر امتیاز جو سازمانی دارای تفاوت معنادار آماری بوده و تنها در بعد اثربخشی ارتباطات تفاوت معنادار آماری مشاهده شد. بیمارستان خیریه از نظر جو سازمانی نسبت به دولتی و خصوصی بهتر است و بیمارستان‌های خصوصی هم وضعیت بهتری نسبت به بیمارستان‌های دولتی دارند. امتیاز کسب شده بیمارستان‌های مورد پژوهش در ابعاد جو سازمانی نیز مؤید آن است که در شهر همدان هر سه نوع بیمارستان دولتی، خصوصی و خیریه در همه ابعاد دارای وضعیت متوسط می‌باشند و تنها بیمارستان خیریه در ابعاد وضوح و روشنی نقش و اثربخشی

جهت تکمیل پرسشنامه‌ها با مسئولین بیمارستان‌ها و بر حسب لزوم با مسئولین امر در دانشگاه علوم پزشکی همدان و یزد هماهنگی‌های لازم به عمل آمد و همچنین پرسشنامه‌ها بعد از توضیحات ضروری در مورد مطالعه و اهمیت داده‌های آن برای کارمندان و بیماران با رضایت کامل ایشان تکمیل گردید.

برای تحلیل داده‌ها از آزمون‌های t دو نمونه‌ای مستقل و آنالیز واریانس دوطرفه (جهت حذف اثر متغیر مخدوش‌گر) و جهت تعیین همبستگی متغیرها از ضریب همبستگی پیرسون استفاده گردید.

یافته‌ها:

مشخصه‌های دموگرافیک کارمندان و بیماران مورد مطالعه جهت سنجش جو سازمانی و پاسخگوئی اجتماعی در جداول ارائه شده است. (جدول ۱ و ۲)

کل بیمارستان‌های مورد پژوهش در هر دو شهر، از نظر وضعیت جو سازمانی در همه ابعاد در وضعیت متوسط می‌باشد و تنها بیمارستان‌های خیریه در بعد اثربخشی ارتباطات دارای وضعیت مطلوب هستند. تفاوت بین امتیاز جو سازمانی در بیمارستان‌ها با مالکیت‌های مختلف معنی‌دار نبود. همچنین، آزمون مقایسه میانگین‌ها نشان داد که وضعیت بیمارستان‌های خیریه از نظر جو سازمانی نسبت به دولتی و خصوصی بهتر است و بیمارستان‌های خصوصی هم وضعیت بهتری نسبت به بیمارستان‌های دولتی دارند. در ضمن نمره جو سازمانی بین دو شهر همدان و یزد دارای اختلاف معنی‌دار از نظر آماری نمی‌باشد، با این حال وضعیت بیمارستان‌ها مورد پژوهش در شهر یزد از لحاظ جو سازمانی بهتر است. (جدول ۳)

با توجه به یافته‌ها بیمارستان‌های دولتی، خصوصی و خیریه مورد مطالعه در هر دو شهر از نظر سطح کلی پاسخگوئی اجتماعی دارای تفاوت معنی‌دار می‌باشد و در ۷ بعد زیرمجموعه آن (حفظ شان و رتبه، محramانه ماندن اطلاعات، اقدام سریع، حق انتخاب، ارتباطات، حمایت اجتماعی و امکانات اولیه) نیز دارای تفاوت معنادار هستند. در ضمن بیمارستان‌های خصوصی، از

بیماران مراجعه کننده به بیمارستان‌های هر دو شهر، به طور کلی سطح پاسخگوئی اجتماعی و ۴ بعد زیر مجموعه آن (استقلال، امکانات اولیه، محramانه ماندن اطلاعات و حق انتخاب) در این بیمارستان‌ها را در شرایط متوسط ارزیابی کردند. در عین حال، بیمارستان‌های مورد پژوهش در هر دو شهر در ۴ بعد حفظ شان و رتبه، اقدام سریع، ارتباطات و حمایت اجتماعی امتیاز مطلوب کسب کردند. در پژوهشی که در سال ۲۰۰۸ توسط ولتين و همکاران (برگرفته از نظرسنجی‌های مردمی عمومی سازمان جهانی بهداشت در مورد پاسخگویی سیستم سلامت در ۴۱ کشور مختلف دنیا) انجام شد به این نتیجه رسیدند که بیشتر مردم اقدام بلاذرنگ را به عنوان مهم‌ترین بعد پاسخگویی و دسترسی به حمایت‌های اجتماعی در حین مراقبت را به عنوان کم اهمیت‌ترین بعد معرفی کردند.^[۲۰]

علاوه بر این، نتایج پژوهش نشان می‌دهد که بیمارستان‌های دولتی، خصوصی و خیریه شهر همدان از نظر سطح کلی پاسخگوئی اجتماعی دارای تفاوت معنی‌دار نبوده اما در ۳ بعد زیر مجموعه آن (حق انتخاب، امکانات اولیه و حمایت اجتماعی) دارای تفاوت معنادار هستند. همچنین، بیمارستان‌های خیریه، از نظر سطح پاسخگوئی نسبت به بیمارستان‌های دولتی و خصوصی امتیاز بالاتری کسب کردند (بیمارستان خصوصی نسبت به بیمارستان‌های دولتی وضعیت بهتری دارد). علاوه بر این بیمارستان‌های دولتی، خصوصی و خیریه شهر یزد از نظر سطح کلی پاسخگوئی اجتماعی دارای تفاوت معنی‌دار بوده و در ۳ بعد زیر مجموعه آن (حفظ شان و رتبه، حمایت اجتماعی و امکانات اولیه) نیز دارای تفاوت معنادار هستند و بیمارستان‌های خصوصی، از نظر سطح پاسخگوئی نسبت به بیمارستان‌های دولتی و خیریه امتیاز بالاتری کسب کردند (بیمارستان دولتی نسبت به بیمارستان خیریه وضعیت بهتری دارد). علاوه بر این، بیمارستان‌های دولتی، خصوصی و خیریه مورد مطالعه در هر دو شهر از نظر سطح کلی پاسخگوئی اجتماعی دارای تفاوت

ارتباطات دارای وضعیت مطلوب می‌باشد. در شهر یزد امتیاز جو سازمانی بیمارستان‌ها با مالکیت مختلف دارای تفاوت معنی‌دار نمی‌باشند و تنها در دو بعدوضوح و روشنی اهداف ووضوح وروشنی نقش دارای تفاوت معنادار آماری هستند. وضعیت بیمارستان خصوصی بهتر از دو بیمارستان دیگر است و بیمارستان دولتی هم بهتر از خیریه می‌باشد. هر سه بیمارستان مورد پژوهش در این شهر در همه ابعاد جو سازمانی دارای وضعیت متوسط هستند.

در مطالعه‌ای که در سال ۱۳۸۶ توسط فولادوند انجام شد این نتیجه حاصل شد که بین جو سازمانی بیمارستان و سلامت کارکنان ارتباط مثبت معنی‌داری وجود دارد و همچنین بین میزان درآمد و ادراک از جو سازمانی همبستگی مثبت معنی‌داری وجود داشت.^[۱۹] و همچنین در پژوهشی که در سال ۱۳۹۱ توسط درگاهی و همکاران انجام شد این نتیجه حاصل شد که اکثریت کارکنان با جو سازمانی موجود موافق نیستند و همچنین ادراک کارکنان از جو سازمانی این بیمارستان‌ها با سن، وضعیت استخدامی و نوع شغل کارکنان دارای رابطه معنی‌دار بود.^[۱۵]

یافته‌های پژوهش در رابطه با پاسخگوئی اجتماعی نیز نشان می‌دهد که بیماران مراجعه کننده به بیمارستان‌های شهر همدان، به طور کلی سطح پاسخگوئی اجتماعی و ۵ بعد زیرمجموعه آن (اقدام سریع، ارتباطات، حفظ شان و رتبه، محramانه ماندن اطلاعات، و حمایت اجتماعی) در این بیمارستان‌ها را در شرایط مطلوب ارزیابی کردند. در عین حال، بیمارستان‌های مورد پژوهش در ۳ بعد استقلال، امکانات اولیه و حق انتخاب، امتیاز متوسط کسب کردند. بیماران مراجعه کننده به بیمارستان‌های شهر یزد، به طور کلی سطح پاسخگوئی اجتماعی و ۶ بعد زیر مجموعه آن (استقلال، امکانات اولیه، حق انتخاب، ارتباطات، محramانه ماندن اطلاعات و حمایت اجتماعی) در این بیمارستان‌ها را در شرایط متوسط ارزیابی کردند. در حالی که این بیمارستان‌ها در ۲ بعد حفظ شان و رتبه و اقدام سریع امتیاز مطلوب کسب کردند.

در وضعیت مطلوب هستند. بیمارستان‌های خصوصی نیز از نظر میزان پاسخگوئی اجتماعی و ۵ بعد زیرمجموعه آن (اقدام سریع، ارتباطات، حفظ شأن و رتبه، امکانات اولیه و حمایت اجتماعی) دارای وضعیت مطلوب بوده و در ۳ بعد دیگر در وضعیت متوسط هستند. بیمارستان‌های خیریه از نظر میزان پاسخگوئی اجتماعی و هشت بعد زیرمجموعه آن در وضعیت متوسط هستند. همچنین سطح پاسخگوئی اجتماعی و ابعاد زیرمجموعه آن در هر دو شهر همدان و یزد و به تفکیک نوع بیمارستان (دولتی، خصوصی و خیریه) نیز نشان می‌دهد که بیمارستان‌های خیریه از نظر میزان پاسخگوئی اجتماعی و ۴ بعد زیرمجموعه آن (استقلال، محramانه ماندن اطلاعات، امکانات اولیه و حق انتخاب) دارای وضعیت متوسط بوده و در ۴ بعد دیگر در وضعیت مطلوب هستند. بیمارستان‌های خصوصی نیز از نظر میزان پاسخگوئی اجتماعی و ۵ بعد زیرمجموعه آن (اقدام سریع، ارتباطات، حفظ شأن و رتبه، امکانات اولیه و حمایت اجتماعی) دارای وضعیت مطلوب بوده و در ۳ بعد دیگر در وضعیت متوسط هستند. بیمارستان‌های دولتی هم از نظر میزان پاسخگوئی اجتماعی و ۵ بعد زیرمجموعه آن (استقلال، محramانه ماندن اطلاعات، امکانات اولیه، حمایت اجتماعی و حق انتخاب) دارای وضعیت متوسط بوده و در ۳ بعد دیگر در وضعیت مطلوب هستند. روحینی و همکاران (۲۰۱۰) در پژوهشی در بیمارستان‌های دولتی، غیردولتی و خیریه هند سطح پاسخگوئی اجتماعی این بیمارستان‌ها را در حد متوسط ارزیابی کرده‌اند.^[۳]

با توجه به مقایسه میانگین‌ها، نمره جو سازمانی بین دو شهر همدان و یزد دارای اختلاف معنی دار از نظر آماری نمی‌باشد، با این حال وضعیت بیمارستان‌ها مورد پژوهش در شهر یزد از لحاظ جو سازمانی بهتر است. از طرف دیگر نمره جو سازمانی بیمارستان‌های خصوصی همدان و یزد دارای اختلاف معنی دار از نظر آماری می‌باشد و وضعیت بیمارستان‌های خصوصی مورد پژوهش در شهر یزد بهتر است. و همچنین با توجه به

معنی دار می‌باشد و در ۷ بعد زیرمجموعه آن (حفظ شان و رتبه، محramانه ماندن اطلاعات، اقدام سریع، حق انتخاب، ارتباطات، حمایت اجتماعی و امکانات اولیه) نیز دارای تفاوت معنادار هستند. در ضمن بیمارستان‌های خصوصی، از نظر سطح پاسخگوئی نسبت به بیمارستان‌های دولتی و خیریه امتیاز بالاتری کسب کرده‌اند (بیمارستان دولتی نسبت به بیمارستان خیریه (۲۰۰۹) وضعیت بهتری دارد). در مطالعه پلتز (۲۰۰۹) پاسخگوئی سیستم سلامت بر اساس خدمات ارائه شده در بیمارستان‌های دولتی و خصوصی سنجیده شد که پاسخگوئی بیمارستان‌های خصوصی بالاتر و بهتر از بیمارستان‌های دولتی بود و تعیض به عنوان یکی از عوامل اصلی پاسخگوئی ضعیف در تمام بخش‌های ارائه‌دهنده خدمات سلامت شناخته شد.^[۲] در مطالعه جوادی و همکاران (۱۳۹۰) در اصفهان، بیمارستان‌های خصوصی از نظر سطح پاسخگوئی اجتماعی نسبت به بیمارستان‌های دولتی وضعیت بهتری داشته‌اند.^[۸] نتایج به دست آمده در مورد سطح پاسخگوئی اجتماعی و ابعاد زیرمجموعه آن در شهر همدان و به تفکیک نوع بیمارستان (دولتی، خصوصی و خیریه) نیز نشان می‌دهد که بیمارستان‌های دولتی و خصوصی از نظر میزان پاسخگوئی اجتماعی و ۴ بعد زیرمجموعه آن (اقدام سریع، ارتباطات، حفظ شأن و رتبه، محramانه ماندن اطلاعات و حمایت اجتماعی) دارای وضعیت مطلوب بوده و در ۴ بعد دیگر در وضعیت متوسط هستند. بیمارستان‌های خیریه نیز از نظر میزان پاسخگوئی اجتماعی و ۵ بعد زیرمجموعه آن (اقدام سریع، ارتباطات، حفظ شأن و رتبه، محramانه ماندن اطلاعات و حمایت اجتماعی) دارای وضعیت مطلوب بوده و در ۳ بعد دیگر در وضعیت متوسط هستند. یافته‌های پژوهش در مورد سطح پاسخگوئی اجتماعی و ابعاد زیرمجموعه آن در شهر یزد و به تفکیک نوع بیمارستان (دولتی، خصوصی و خیریه) نیز نشان می‌دهد که بیمارستان‌های دولتی از نظر میزان پاسخگوئی اجتماعی و ۴ بعد زیرمجموعه آن (استقلال، امکانات اولیه، حمایت اجتماعية و حق انتخاب) دارای وضعیت متوسط بوده و در ۴ بعد دیگر

یافته‌های مربوط به رابطه جو سازمانی و پاسخگوئی اجتماعی نشان می‌دهد که در بیمارستان‌های خصوصی مورد مطالعه در دو شهر همدان و یزد، جو سازمانی دارای رابطه معنادار با پاسخگوئی اجتماعی نمی‌باشد. همچنین در بیمارستان‌های خصوصی و به تفکیک شهر نیز، جو سازمانی دارای رابطه معنادار با پاسخگوئی اجتماعی نمی‌باشد.

در بیمارستان‌های دولتی مورد مطالعه در دو شهر همدان و یزد، جو سازمانی دارای رابطه معنادار با پاسخگوئی اجتماعی نمی‌باشد و در بیمارستان‌های دولتی مورد مطالعه به تفکیک هر شهر، در هیچ یک از شهرها جو سازمانی دارای رابطه معنادار با پاسخگوئی اجتماعی نمی‌باشد.

در نهایت در بیمارستان‌های خیریه مورد مطالعه در دو شهر همدان و یزد، جو سازمانی دارای رابطه معنادار با پاسخگوئی اجتماعی می‌باشد. اما در بیمارستان‌های خیریه مورد مطالعه و به تفکیک شهر، در هیچ یک از شهرها جو سازمانی دارای رابطه معنادار با پاسخگوئی اجتماعی نمی‌باشد.

نتایج کلی این مطالعه نشان داد که در زمینه جو سازمانی در کل تفاوت زیادی بین بیمارستان‌های مورد مطالعه و بیمارستان‌ها با مالکیت مختلف مشاهده نشد و در واقع همگی در وضعیت متوسط قرار داشتند. این، بدان معنی است که از دیدگاه کارکنان این بیمارستان‌ها، اقدامات سازمان در رابطه با اهداف، نقش‌ها، روندهای کاری، ارتباطات و پاداش‌ها قابل بهبود می‌باشد که این امر نیازمند توجه بیشتر مدیران و مسئولان جهت ارتقای جو سازمانی بیمارستان‌ها است. در مقوله پاسخگوئی بیمارستان‌های دولتی و خیریه امتیاز کمتری به نسبت بیمارستان‌های خصوصی کسب کرده بودند. امکانات و نیروی انسانی متخصص در بخش دولتی اگر بیشتر نباشد کمتر از بخش خصوصی نیست. وجود این امکانات این فرصت را برای دولت فراهم می‌کنند که بازدهی و پاسخگوئی بیمارستان را بهبود بخشند. بیمارستان‌های خیریه هم باید در جهت فراهم کردن شرایط جهت ارتقای پاسخگوئی گام

نتایج مطالعه نمره جو سازمانی بیمارستان‌های دولتی همدان و یزد دارای اختلاف معنی‌دار از نظر آماری نمی‌باشد در صورتی که وضعیت بیمارستان‌ها مورد پژوهش در شهر یزد بهتر است. اما نمره جو سازمانی بیمارستان‌های خیریه همدان و یزد دارای اختلاف معنی‌دار از نظر آماری می‌باشد که وضعیت بیمارستان‌ها مورد پژوهش در شهر همدان بهتر است.

نمره پاسخگوئی در حیطه خدمات بستری در بیمارستان‌های منتخب دولتی، خصوصی و خیریه بین دو شهر همدان و یزد دارای اختلاف معنادار از نظر آماری می‌باشد و وضعیت همدان بهتر است. در عین حال نمره پاسخگوئی در حیطه خدمات بستری در بیمارستان‌های خصوصی همدان و یزد دارای اختلاف معنادار از نظر آماری نمی‌باشد اما وضعیت یزد بهتر است. و همچنین نمره پاسخگوئی در حیطه خدمات بستری در بیمارستان‌های دولتی همدان و یزد دارای اختلاف معنادار از نظر آماری نمی‌باشد اما وضعیت همدان بهتر است. در عین حال نمره پاسخگوئی در حیطه خدمات بستری در بیمارستان‌های خیریه همدان و یزد دارای اختلاف معنادار از نظر آماری می‌باشد که وضعیت همدان بهتر است. مطالعه‌ای که توسط سو و چن بر ادراک بیماران و پرستاران در مورد کیفیت خدمات و مراقبت‌های ارائه شده به بیمار در دو گروه پرستاران و بیماران انجام شده است، تفاوت معنی‌داری را بین ادراک آن دو از پاسخگوئی سیستم سلامت گزارش می‌کند. علت این امر تفاوت ادراک و پیش فرض‌های ۲ گروه پرستاران و بیماران می‌باشد لذا می‌توان نتیجه گرفت ادراک افراد از پاسخگوئی سیستم سلامت‌شان یک امر نسبی است. [۲۲]

علاوه بر این، یافته‌های مربوط به رابطه جو سازمانی و پاسخگوئی اجتماعی نشان می‌دهد که در کل بیمارستان‌های مورد مطالعه، جو سازمانی دارای رابطه معنادار با پاسخگوئی اجتماعی نمی‌باشد. همچنین در بیمارستان‌های مورد مطالعه به تفکیک هر یک از شهرها هم، جو سازمانی دارای رابطه معنادار با پاسخگوئی اجتماعی نمی‌باشد.

بردارند تا امکان رقابت با سایر بیمارستان‌ها برای آنها فراهم شود. از طرف دیگر بیمارستان‌های همدان از لحاظ پاسخگویی در وضعیت مطلوب بوده در صورتی که در شهر یزد تنها بیمارستان خصوصی وضعیت مطلوب داشت و بیمارستان دولتی و خیریه از این نظر در وضعیت متوسط قرار داشتند. یکی از عوامل موثر در این زمینه تفاوت‌ها فرهنگی و دیدگاه جامعه تحت پوشش به عملکرد سیستم سلامت در این شهرها می‌باشد. بر اساس یافته‌های این مطالعه بهبود جو سازمانی می‌تواند منجر به ارتقاء پاسخگوئی اجتماعی شود، اما تأیید رابطه بین جو سازمانی و پاسخگویی نیاز به مطالعات بیشتر دارد.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از کلیه مسئولین محترم بیمارستان‌ها و دانشگاه علوم پزشکی همدان و یزد و همچنین کارکنان بیمارستان‌های مورد مطالعه که در انجام این پژوهش ما را یاری نمودند تشکر و قدردانی می‌شود.

جدول ۱: مشخصه های دموگرافیک کارکنان مشارکت کننده در پژوهش

فراوانی (درصد)				متغیر
کل	بزد	همدان		
(٪۲۹) ۹۰	(٪۳۹/۶) ۴۰	(٪۳۸/۵) ۵۰	مذکر	جنس
(٪۶۱) ۱۴۱	(٪۶۰/۴) ۶۹	(٪۶۱/۵) ۸۰	مونث	
(٪۲۴/۷) ۵۷	(٪۳۳/۷) ۳۴	(٪۱۷/۷) ۲۳	رسمی	نوع استخدام
(٪۱۱/۳) ۲۶	(٪۱۰/۹) ۱۱	(٪۱۱/۵) ۱۵	پیمانی	
(٪۵/۶) ۱۳	(٪۹/۹) ۱۰	(٪۰/۲/۳) ۳	طرحی	
(٪۵۵/۴) ۱۲۸	(٪۴۲/۶) ۴۳	(٪۶۵/۴) ۸۵	قراردادی	
(٪۳) ۷	(٪۳) ۳	(٪۰/۳/۱) ۴	شرکتی	
(٪۳۹/۴) ۹۱	(٪۵۹/۴) ۶۰	(٪۲۳/۸) ۳۱	اداری	واحد اشتغال
(٪۶۰/۶) ۱۴۰	(٪۴۰/۶) ۴۱	(٪۷۶/۲) ۹۹	بالینی	
(٪۲/۲) ۵	(٪۰) ۰	(٪۰/۳۸) ۵	زیر دپلم	تحصیلات
(٪۱۸/۶) ۴۳	(٪۱۸/۸) ۱۹	(٪۱۸/۵) ۲۴	دپلم	
(٪۱۵/۶) ۳۶	(٪۱۹/۸) ۲۰	(٪۱۲/۳) ۱۶	فوق دپلم	
(٪۵۳/۲) ۱۲۳	(٪۵۳/۵) ۵۴	(٪۵۳/۱) ۶۹	کارشناسی	
(٪۲/۲) ۵	(٪۳) ۳	(٪۰/۱/۵) ۲	کارشناسی ارشد	
(٪۸/۲) ۱۹	(٪۵) ۵	(٪۱۰/۸) ۱۴	دکتری	

جدول ۲: مشخصه های دموگرافیک بیماران مشارکت کننده در پژوهش

فراوانی (درصد)				متغیر
کل	بزد	همدان		
(٪۴۲/۹) ۱۱۲	(٪۳۹/۲) ۴۹	(٪۴۶/۳) ۶۳	مذکر	جنس
(٪۵۷/۱) ۱۴۹	(٪۶۰/۸) ۷۶	(٪۵۳/۷) ۷۳	مونث	
(٪۵۰) ۱۳۱	(٪۵۴/۸) ۶۹	(٪۴۵/۶) ۶۲	تامین اجتماعی	نوع بیمه
(٪۲۶) ۶۸	(٪۲۱/۴) ۲۷	(٪۳۰/۱) ۴۱	خدمات درمانی	
(٪۵) ۱۳	(٪۵/۱) ۷	(٪۱/۱) ۷	نیرو های مسلح	
(٪۱۵/۳) ۴۰	(٪۱۷/۵) ۲۲	(٪۰/۳/۲) ۱۸	سایر سازمان های بیمه گر	
(٪۳/۸) ۱۰	(٪۱/۶) ۲	(٪۵/۹) ۸	فاقد بیمه	
(٪۳۳/۶) ۸۸	(٪۳۵/۷) ۴۵	(٪۳۱/۶) ۴۳	زیر دپلم	تحصیلات
(٪۳۱/۳) ۸۲	(٪۳۴/۹) ۴۴	(٪۲۷/۹) ۳۸	دپلم	
(٪۱۲/۲) ۳۲	(٪۹/۵) ۱۲	(٪۱۴/۷) ۲۰	فوق دپلم	
(٪۱۸/۷) ۴۹	(٪۱۷/۵) ۲۲	(٪۱۹/۹) ۲۷	کارشناسی	
(٪۴/۲) ۱۱	(٪۲/۴) ۳	(٪۵/۹) ۸	کارشناسی ارشد و بالاتر	

جدول ۳: میانگین امتیاز و انحراف معیار جو سازمانی و ابعاد آن در بیمارستان‌های مورد پژوهش

جو سازمانی			اثربخشی ارتباطات			رضایت و تواافق بر روی رویه‌ها			رضایت از پاداش			وضوح و روشنی نقش			وضوح و روشنی اهداف			نوع بیمارستان
کل	بزد	همدان	کل	بزد	همدان	کل	بزد	همدان	کل	بزد	همدان	کل	بزد	همدان	کل	بزد	همدان	
±۶	±۶	۳۱±۶	±۶	±۶	±۶	۲±۸	±۸	±۹	±۹	±۹	۲۷±۹	±۸	±۷	۳۵±۹	±۴	±۷	۳۱±۷	دولتی
۳۲	۳۲		۳۶	۳۶	۳۶	۲۸	۳۰	۲۶	۲۸	۳۰		۳۵	۳۴	۳۱	۳۱			
±۶	±۷	۳۱±۶	±۷	±۷	۷/۸	۴±۸	±۸	±۸	±۹	±۷	۲۶±۱	±۸	±۸	۳۷±۸	±۸	±۸	۳۰±۷	خصوصی
۳۳	۳۴		۳۶	۳۷	۳۶±۱	۲۸	۳۰	۲۶	۳۰	۳۴		۳۷	۳۷	۳۲	۳۴			
±۵	±۶	۳۵±۴	±۵	±۵	۷±۵	۸±۷	±۷	±۸	±۷	±۸	۳۵±۶	±۷	±۸	۳۹±۶	±۷	±۶	۳۵±۷	خبربریه
۳۴	۳۰		۳۸	۳۵	۳۸/	۲۹	۲۷	۳۰	۳۲	۲۸		۳۷	۳۲	۳۳	۲۷			
±۶	±۶	۳۲±۶	±۶	±۶	۹±۶	±۸	±۸	±۸	±۹	±۸	۳۳±۷	±۸	±۷	۳۷±۸	±۸	±۸	۳۲±۷	کل
۳۲	۳۳		۳۷	۳۶	۳۶/	۲۹	۳۰	۲۸	۳۰	۳۱		۳۶	۲۵	۳۲	۳۲			
۰.۹	۰.۹	**	۲۸	۸۳	/۰۸۶	۵۱۰	۵۰۲	**	۰.۸۵	۰.۶	**	-۰.۵۴	**	۳۱	**	۰.۱۲**	P value	
۰/۴	/۲	/۰۰۲	۰/۰	۰/۰	۰/	۰/	/۰۳۶	۰/	/۴	/۰۰۱	۰/	۰.۵۰	/۰۴۴	۰/۵	۰/۱	۰/۸		
*	*	*																

** تفاوت معنی‌دار در سطح معنی‌داری ۰/۰۵

جدول ۴: میانگین امتیاز و انحراف معیار پاسخگوئی اجتماعی و ابعاد آن در بیمارستان‌های مورد پژوهش

P value			کل			خبربریه			دولتی			خصوصی			نوع بیمارستان		
کل	بزد	همدان	کل	بزد	همدان	کل	بزد	همدان	کل	بزد	همدان	کل	بزد	همدان	کل	بزد	همدان
...**	-۰.۳۷**	-۰/۲۶۱	±۶	±۶	±۶/۸	±۷	±۷/۵	۱۷±۵	±۴/۸	±۴/۱۱	۱۷±۵	۳۹±۷	±۵	۳۸±۸	شأن و رتبه		
-/	/-		۳۹	۳۸	۴۰	۳۸	۳۵	۳۹	۴۰	۳۹		۴۴					
-۰/۳۴۶	-۰/۸۲۷	-۰/۸۳۰	±۸	±۸	۳۷±۸	±۸	۱۶±۸	۱۴±۸	۱۹±۸	۱۷±۷	۳۷±۱	۱۱±۸	±۸	۳۷±۸	استقلال		
-۰.۳**	-۰/۱۷۹	-۰/۶۵۱	±۸	±۹	۳۷±۹	±۹	۱۸±۸	۱۶±۹	۱۴±۷	۱۴±۵	۱۶±۸	۳۶±۹	±۸	۳۶±۹	محامانگی		
-/			۳۷	۳۶	۳۶	۳۶	۳۲	۳۷	۳۵	۳۴	۳۷	۳۶	۳۷				
-۰.۲۴**	-۰/۷۰۹	-۰/۴۹۸	±۹	±۷	۳۹±۸	±۸	۱۳±۸	۱۳±۸	۱۴±۷	۱۴±۶	۱۷±۷	۴۰±۸	۳±۶	۳۹±۹	اقدام سریع		
-/			۳۹	۳۹		۳۸	۳۷	۳۹	۳۹	۳۹		۴۱/					
-۰.۰۱**	-۰.۰۱**	-۰.۰۱**	±۱۰	±۹	۹±۱	±۹	۱۸±۱	۹±۱	۱۳±۱	۱۳±۹	±۱۱	۳۸±۹	۲±۶	۳۵±۱	امکانات اولیه		
-/	/-		۳۶	۳۶	۳۶	۳۶	۳۲	۳۶	۳۳	۳۳	۳۰		۴۱/				
-۰.۰۳**	-۰.۰۳**	-۰.۰۳**	±۱	±۱	۱۱/۵	±۱۱	±۱۲	۱۵±۸	۱۸±۹	۳۳±۹	/۲±۸	۴۲±۹	۷±۹	۴۳±۸	حمایت		
-/	/-		۳۹	۳۶	۴۱	۳۸	۳۲	۴۱	۳۵	۳۸	۴۱/						
-۰.۱**	-۰/۱۲۶	-۰.۰۲**	±۹	±۹	۳۶±۹	±۹	۱۳±۹	۹±۹	۱۶±۹	۱۵±۹	۱۳±۹	۳۵±۸	۸/۱	۳۵±۹	حق انتخاب		
-/			۳۴	۳۳		۳۶	۳۴	۳۵	۳۱	۲۸	۳۶	۳۶±	۶/۷				
-۰.۰۴**	-۰.۰۴	-۰/۳۵۷	±۷	±۷	۱۱/۷	±۸	۱۳±۸	۱۷/۶	۱۷±۵	۱۳±۶	۳۹±۸	۶/۷	۳۸±۸	ارتباطات			
-/			۳۸	۳۷	۳۹	۳۸	۳۴	۳۹	۳۸	۳۷	۳۸	۴۰±					
-۰.۰۵**	-۰.۰۵**	-۰/۲۵۲	±۶	±۵	۳۸±۶	±۷	۱۱±۷	۱۵±۵	۱۲±۳	۱۵±۵	۱۲±۳	۳۸±۵	±۵	۳۸±۷	پاسخگوئی		
-/	/-		۳۸	۳۷		۳۷	۳۴	۴۰	۳۷	۳۷	۳۷	۳۹					

** تفاوت معنی‌دار در سطح معنی‌داری ۰/۰۵

جدول ۵: خreib همبستگی جو سازمانی و ابعاد آن با پاسخگوئی اجتماعی در بیمارستان‌های مورد پژوهش

پاسخگوئی اجتماعی						وضوح و روشنی اهداف	بیمارستان‌های دولتی
P value		R					
کل	بزد	همدان	کل	بزد	همدان		
.0/۶۲۶	.0/۴۱۹	.0/۹۴۲	.0/۰۵۳	.0/۱۳۰	.0/۰۱۱	بیمارستان‌های خیریه	بیمارستان‌های دولتی
.0/۵۵۱	.0/۸۸۵	.0/۲۲۰	.0/۰۶۵	.0/۰۲۳	.0/۱۸۷	بیمارستان‌های خیریه	بیمارستان‌های خیریه
						خوبی	خوبی
.0/۰۲۰*	.0/۱۸۴	.0/۲۹۵	.0/۲۴۸	.0/۰۲۷	.0/۱۶۱	بیمارستان‌های خیریه	بیمارستان‌های خیریه
.0/۱۷۱	.0/۰۱۰*	.0/۵۱۹	.0/۰۸۵	.0/۰۲۹	.0/۰۵۶	کل	کل
.0/۸۹۱	.0/۵۶۸	.0/۹۰۹	.0/۰۱۵	.0/۰۹۳	.0/۰۱۷	بیمارستان‌های دولتی	بیمارستان‌های دولتی
.0/۶۱۰	.0/۵۰۸	.0/۸۹۵	.0/۰۵۵	.0/۱۰۵	.0/۰۲۰	بیمارستان‌های خیریه	بیمارستان‌های خیریه
						خوبی	خوبی
.0/۰۴۴*	.0/۹۸۲	.0/۶۸۴	.0/۲۱۶	.0/۰۰۴	.0/۰۶۳	بیمارستان‌های خیریه	بیمارستان‌های خیریه
.0/۱۰۵	.0/۱۱۶	.0/۶۳۲	.0/۱۰۱	.0/۱۴۱	.0/۰۴۱	کل	کل
.0/۱۶۳	.0/۸۸۹	.0/۰۸۷	.0/۱۵۰	.0/۰۲۳	.0/۰۲۵	بیمارستان‌های دولتی	بیمارستان‌های دولتی
.0/۷۱۱	.0/۷۹۴	.0/۸۰۹	.0/۰۴۰	.0/۰۴۱	.0/۰۳۷	بیمارستان‌های خیریه	بیمارستان‌های خیریه
						خوبی	خوبی
.0/۴۴۹	.0/۷۴۹	.0/۱۶۴	.0/۰۸۲	.0/۰۵۰	.0/۲۱۴	بیمارستان‌های خیریه	بیمارستان‌های خیریه
.0/۹۶۸	.0/۱۲۲	.0/۴۱۸	.0/۰۰۳	.0/۱۳۹	.0/۰۷۰	کل	کل
.0/۷۱۷	.0/۳۹۸	.0/۹۷۹	.0/۰۳۹	.0/۱۳۶	.0/۰۰۴	بیمارستان‌های دولتی	بیمارستان‌های دولتی
.0/۶۲۰	.0/۹۵۹	.0/۲۵۵	.0/۰۵۴	.0/۰۰۸	.0/۱۷۳	بیمارستان‌های خیریه	بیمارستان‌های خیریه
						خوبی	خوبی
.0/۶۴۴	.0/۹۰۶	.0/۴۲۶	.0/۰۵۰	.0/۰۱۹	.0/۱۲۳	بیمارستان‌های خیریه	بیمارستان‌های خیریه
.0/۹۱۳	.0/۲۳۰	.0/۵۷۴	.0/۰۰۷	.0/۱۰۸	.0/۰۴۹	کل	کل
.0/۸۳۴	.0/۱۴۰	.0/۲۱۶	.0/۰۲۳	.0/۲۳۵	.0/۱۸۴	بیمارستان‌های دولتی	بیمارستان‌های دولتی
.0/۲۷۷	.0/۷۷۹	.0/۲۳۸	.0/۱۱۸	.0/۰۴۵	.0/۱۸۰	بیمارستان‌های خیریه	بیمارستان‌های خیریه
						خوبی	خوبی
.0/۰۶۵	.0/۹۰۹	.0/۶۲۶	.0/۱۹۸	.0/۰۱۸	.0/۰۷۶	بیمارستان خیریه	بیمارستان خیریه
.0/۹۶۸	.0/۴۲۶	.0/۰۳۹*	.0/۰۰۲	.0/۰۷۲	.0/۰۷۴	کل	کل
.0/۳۲۷	.0/۲۱۳	.0/۰۶۹	.0/۱۰۶	.0/۱۹۹	.0/۲۶۷	بیمارستان‌های دولتی	بیمارستان‌های دولتی
.0/۸۸۶	.0/۴۶۱	.0/۵۰۹	.0/۰۱۶	.0/۱۱۷	.0/۱۰۱	بیمارستان‌های خیریه	بیمارستان‌های خیریه
						خوبی	خوبی
.0/۰۲۸*	.0/۶۹۸	.0/۸۳۴	.0/۲۳۶	.0/۰۶۱	.0/۰۳۲	بیمارستان‌های خیریه	بیمارستان‌های خیریه
.0/۴۴۹	.0/۶۹۸	.0/۳۱۵	.0/۰۴۷	.0/۲۰۸	.0/۰۸۷	کل	کل

* تفاوت معنی دار در سطح معنی داری ۰/۰۵

Reference:

- 1) Kakabadse NK, Rozuel C, Lee-Davies L. Corporate social responsibility and stakeholder approach: a conceptual review. International Journal of Business Governance and Ethics. 2005;1(4):277-302.
- 2) Schouten P. Corporate social responsibility in hospitals focusing on sustainable procurement. The Netherlands. ZonMw. 2011;11-2.
- 3) Rohini R, Mahadevappa B, Social responsibility of hospitals: an Indian context. Social Responsibility Journal. 2010;6(2):268-85.
- 4) Brandão C, Rego G, Duarte I, Nunes R, Social Responsibility: A New Paradigm of Hospital Governance? Health Care Analysis. 2012;1-13.
- 5) Hurst NE, Corporate ethics, governance and social responsibility: Comparing European business practices to those in the United States. Study of the Makkula Center for Applied Ethics Santa Clara University. 2004.
- 6) Sharma S, Sharma J, Devi A, Corporate social responsibility: the key role of human resources management. Human Resource Management: Issues, Challenges and Opportunities. 2011;9.
- 7) Murray CJ, Frenk J, A framework for assessing the performance of health systems. Bulletin of the World Health Organization. 2000;78(6):717-31.
- 8) Javadi M, Karimi S, Raisi AR, et al, Organizational justice and responsibility in selected public and private hospitals of Isfahan city. Journal of public health faculty. 2012;9(4):11-20. [Persian]
- 9) Messina DJ, Scotti DJ, Ganey R, Zipp GP, The relationship between patient satisfaction and inpatient admissions across teaching and nonteaching hospitals. Journal of healthcare management/American College of Healthcare Executives. 2009;54(3):177.
- 10) De Silva A, Valentine N, A framework for measuring responsiveness. World Health Organization Geneva; 2000.
- 11) Lin H P, Huang W C, Chen H F, Ke Y P, An Empirical Study of Taiwan's Hospital Foundation Investment in Corporate Social Responsibility and Financial Performance. Journal of Communication and Computer. 2012;9(7):787-94.
- 12) Reinhardt UE, Cheng T m, The world health report 2000-Health systems: improving performance. Bulletin of the World Health Organization. 2:1064;(8)78.
- 13) Dargahi H, Musavi M, Shaham G, Organizational Climate of Tehran University of Medical Sciences Hospitals. Journal of Health Administration. 15. [Persian]
- 14) Mardani Hamule M, Shahraky Vahed A. Relationship between hospital personnel's personality characteristics and organizational climate, Najafabad, Iran. Journal of Health Administration. 2010;12(38):23-30. [Persian]
- 15) Nazem F, Relationship between control, organizational climate, and productivity among Tehran province of tax office employees. The Management Quarterly. 2009;13. [Persian]
- 16) Zare H, Feizi A, Mahbobi T, Study of relationship between organizational climate, occupational stress and creativity in administrative personnel (male and female) of the education office in west azarbayan. Journal of Research in Behavioral Science. 2011. [Persian]
- 17) Delgoshaei B, Tofighi SH, Kermani B, Rlationship between organizational climate and employees' organizational commitment in Hamdan University of Medical Sciences. Gonabad University of Medical Sciences Journal. 2008;4. [Persian]
- 18) Chow S C, Wang H, Shao J, Sample size calculations in clinical research :CRC Press; 2007.
- 19) Fooladvand KH, The relationship between organizational climate and the mental health of hospital workers in Ilam State Hospitals. journal of ilam university of medical sciences. 2007;15(1):44-50. [Persian]
- 20) Valentine N, Darby C, Bonsel GJ, Which aspects of non-clinical quality of care are most important? Results from WHO's general population surveys of "health systems responsiveness" in 41 countries. Social science & medicine. 2008;66(9):1939-50.
- 21) Peltzer K, Patient experiences and health system responsiveness in South Africa. BMC health services research. 2009;9(1):117.
- 22) Hsu C C, Chen L, Hu Y W, Yip W, Shu C C, The dimensions of responsiveness of a health system: a Taiwanese perspective. BMC Public Health. 2006;6(1):72.